

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7587 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 29 augustus 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 augustus 2007, verzonden op 30 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

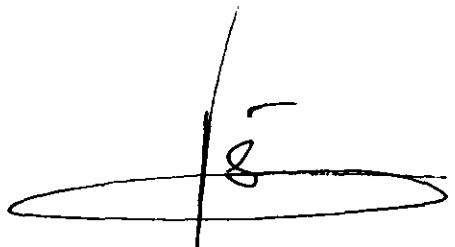
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 november 2007

154-561.

Verzonden: 5 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/7587

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 29 augustus 2007

inzake

geboren op
nationaliteit: Sierra Leone,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. G.E. Jans,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr J.E.J. ten Berg.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij besluit van 25 januari 2007 heeft verweerder de herhaalde aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 juli 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 25 januari 2007 in rechte stand kan houden.

2. De rechtbank stelt vast dat eiser reeds eerder, te weten op 3 augustus 2001, een asielaanvraag heeft ingediend. De procedure ten aanzien van die aanvraag is afgesloten met een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 19 april 2006.

AWB 07/7587

2

3. Ingevolge artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is, indien na een geheel of deels afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.

4. Volgens vaste jurisprudentie dient de rechtbank, ongeacht of verweerder in de motivering van het thans voorliggende besluit buiten het kader van de nova is getreden, primair te onderzoeken of aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd alvorens tot beoordeling van het door verweerder genomen besluit op de herhaalde aanvraag over te gaan. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten onder andere worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of feiten en omstandigheden van vóór dat eerdere besluit die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

5. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, JV 1999/45).

6. Eiser heeft bij zijn herhaalde asielaanvraag aangevoerd dat hij traumatische ervaringen heeft, waarover hij tijdens zijn eerste asielprocedure niet heeft kunnen praten. Eiser heeft medische rapporten overgelegd waaruit blijkt dat hij onder behandeling staat. Uit deze rapporten blijkt ook dat eiser erg gesloten is en met moeite praat over zijn ervaringen. Eiser heeft voorts aangevoerd dat in de eerste procedure zijn asielrelaas op onjuiste gronden ongeloofwaardig is verklaard. Gezien de bijzondere omstandigheden, eisers verslechterde gezondheid en het feit dat hij niet eerder in staat was om zijn volledige verhaal te doen is eiser van mening dat zijn aanvraag niet op artikel 4:6 van de Algemene Wet Bestuursrecht (Awb) kan worden afgedaan.

7. Allereerst stelt de rechtbank vast dat reeds in de eerdere asielprocedure van eiser in rechte onaantastbaar is vastgesteld dat het relaas van eiser ongeloofwaardig moet worden geacht. De stelling dat in de vorige procedure door verweerder en de rechtbank is uitgegaan van een onjuiste lezing van de feiten, is reeds aangedragen in hoger beroep in de vorige asielprocedure. Bij vorenvermelde uitspraak van de ABRS zijn deze grieven echter reeds verworpen en is het hoger beroep van eiser kennelijk ongegrond verklaard.

8. Zoals de ABRS eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 4 april 2003 in zaak no. 200206882/1, AB 2003, 315), geeft artikel 4:6 van de Awb voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk op zo'n aanvraag te beslissen.

AWB 07/7587

3

Voormeld algemeen beginsel geldt ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Voor de bestuursrechtspraak in vreemdelingenzaken vindt het beginsel nadere invulling in het bepaalde in artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw 2000. Deze wettelijke bepalingen verzetten zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit.

9. Nu reeds in rechte is vastgesteld dat het relaas van eiser niet geloofwaardig kan worden geacht, kan ook geen waarde worden gehecht aan de gestelde traumatische ervaringen waarover eiser bij onderhavige aanvraag heeft verklaard. Hiertoe wordt verwezen naar de uitspraak van deze rechtbank van 17 januari 2006 (Awb 04/56576) waarin is overwogen dat verweerder het relaas van eiser op goede gronden ongeloofwaardig heeft geacht, nu eiser omtrent zijn verblijf bij de rebellen van de RUF onvoldoende informatie heeft kunnen verschaffen.

Hierbij wordt overwogen dat eiser ook in de vorige asielprocedure heeft aangevoerd dat hij door de gestelde gebeurtenissen was getraumatiseerd, ter onderbouwing waarvan destijds eveneens medische rapporten zijn ingebracht. Tevens is in de voorgaande procedure de stelling ingenomen dat de traumatisering van eiser zijn relaas zou bevestigen.

De stelling van eiser dat hij getraumatiseerd is, gaat echter voorbij aan het gegeven dat inmiddels in rechte is vastgesteld dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is geacht wegens onvoldoende kennis omtrent de rebellen bij wie eiser zou hebben verbleven.

De rechtbank stelt vast dat eiser bij zijn herhaalde aanvraag evenmin, door middel van objectieve bewijzen dan wel anderszins, zijn verblijf bij de rebellen heeft kunnen onderbouwen, althans heeft kunnen aantonen. De medische rapporten welke zijn overgelegd kunnen naar het oordeel van de rechtbank niet gelden als objectieve bewijzen dan wel onderbouwing van eisers relaas, nu een arts of psychiater het principe van de anamnese hanteert en niet de geloofwaardigheid beoordeelt van hetgeen zijn patiënt hem vertelt. Overigens is niet gebleken dat eiser vanwege zijn psychische klachten niet eerder zou hebben kunnen verklaren omtrent de gestelde traumatiserende gebeurtenissen. In de voorgaande procedure heeft eiser immers eveneens verklaringen afgelegd omtrent weersinwekkende gebeurtenissen die tijdens zijn verblijf bij de rebellen zouden zijn voorgevallen en waarvan eiser getuige zou zijn geweest. De rechtbank ziet geen wezenlijk verschil tussen de gebeurtenissen waarover eiser tijdens zijn voorgaande asielaanvraag heeft verklaard en die waarover hij bij onderhavige aanvraag heeft verklaard.

Nu in de voorgaande procedure het relaas van eiser op wezenlijke elementen echter reeds ongeloofwaardig is bevonden, kan overigens geen waarde worden gehecht aan de thans afgelegde verklaringen van eiser omtrent de traumatiserende gebeurtenissen.

10. Met betrekking tot het in beroep door eiser overgelegde uittreksel uit het geboorteregister overweegt de rechtbank dat reeds in de voorgaande procedure in rechte is vastgesteld dat eiser verwijtbaar geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit en nationaliteit te kunnen vaststellen. Hierbij werd betrokken dat de verklaring van eiser dat hij zijn geboorteakte in had achtergelaten als volstrekt ontoereikend van de hand dient te worden gewezen.

Nu eiser het uittreksel uit het geboorteregister reeds bij zijn eerste asielaanvraag had dienen te overleggen en hij dit verwijtbaar heeft nagelaten, kan het – eerst in de beroepsfase – overleggen van dit uittreksel reeds hierom niet als rechtens relevant novum worden aangemerkt.

AWB 07/7587

4

11. Overigens kan eiser met het in beroep overgelegde uittreksel uit het geboorteregister evenmin zijn relaas onderbouwen. Volgens vaste Afdelingsjurisprudentie kan dit stuk, nu dit niet is voorzien van een pasfoto, namelijk niet worden aangemerkt als een document dat de identiteit onderbouwt. Een nader onderzoek naar de authenticiteit van dit document was gezien vorenstaande dan ook niet vereist.

12. Met betrekking tot de verslechterde medische situatie van eiser wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 april 2003 (200301121/1) waaruit blijkt dat artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 er toe strekt dat een vreemdeling kan worden toegelaten, omdat hij bij uitzetting in het land van herkomst het in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) omschreven risico loopt. Ook blijkt uit de uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 2 mei 1997 in de zaak (RV 1997, 70) en 6 februari 2001 in de zaak (JV 2001/103) dat uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon, onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard (*very exceptional circumstances and compelling humanitarian reasons*), bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, kan leiden tot schending van artikel 3 van het EVRM.

Op grond van voornoemde jurisprudentie van het EHRM kan van uitzonderlijke omstandigheden echter slechts sprake zijn indien de vreemdeling zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (psychiatrische aandoeningen daaronder begrepen), er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt.

13. Uit de door eiser overgelegde medische rapporten kan niet worden opgemaakt dat sprake is van vorenvermelde uitzonderlijke omstandigheden zoals bedoeld in de jurisprudentie van het EHRM.

Derhalve kunnen de door eisers gestelde (medische) omstandigheden niet als zodanig ernstig worden aangemerkt dat terugkeer naar Sierra Leone in strijd is met artikel 2 en artikel 3 van het EVRM. Anders dan eiser stelt, berustte op verweerder, mede gezien vorenstaande, ook geen nadere onderzoeksplicht inzake het ziektebeeld van eiser.

14. De rechtbank is gezien vorenstaande van oordeel dat eiser aan zijn huidige aanvraag geen feiten of omstandigheden ten grondslag heeft gelegd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen.

15. Het beroep is derhalve ongegrond.

16. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

17. Beslist wordt als volgt.

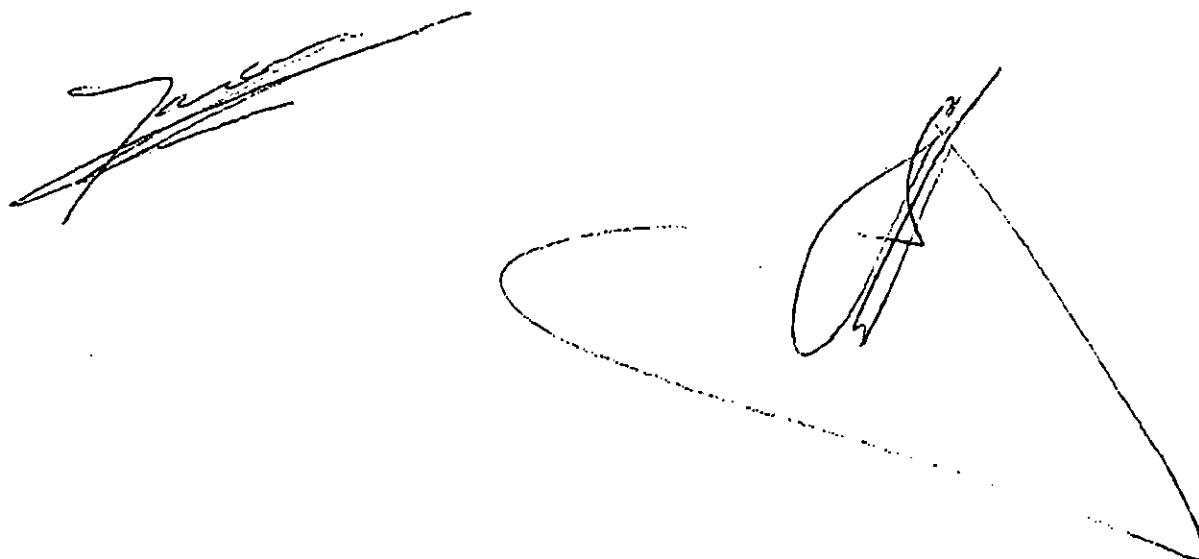
AWB 07/7587

5

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als rechter in tegenwoordigheid van
mr. drs. C.R. Jansen als griffier en uitgesproken in het openbaar op 29 augustus 2007.

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

30 AUG. 2007

H

JANS & HAGENAARS
ADVOCATEN & PROCUREURS

Raad van State
Afd. bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage
Tevens per fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5868	
B 26 SEP 2007	
ZAAKNR.	6882
AAN:	V.
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. G.E. Jans
Mr. E.R. Hagenaars

In samenwerking met:
Mw. Mr. C.E. Stassen-Buijs
Mr. K.J. Korteweg
Mw. Mr. L.I. Shriber

Kloveniersburgwal 95
Postbus 15101
1001 MC Amsterdam

Tel 020 - 420 77 66
Fax 020 - 421 30 65

Amsterdam, 26 september 2007
Uw ref. : **IND 0108.02.2047**
Inzake : / Staat
Doss.nr. : 060622 gj/kw

Hoger beroepschrift!

Hoog Edelachtbaar College,

Hierbij wordt hoger beroep ingesteld namens appellant, geboren te Sierra Leone, thans verblijvend in het AZC Geeuwenbrug aan de Eikenhorst 5 (7985 NP) Geeuwenbrug, te dezer zake domicilie kiezende te Amsterdam aan de Kloveniersburgwal 95 (postbus 15101, 1001 MC) ten kantore van de advocaat en procureur mr. G.E. Jans die in deze zaak bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Den Bosch van 29 augustus 2007, verzonden 30 augustus 2007, Awb. 07/7587. Machtigingsformulier hoger beroep vreemdelingenzaken ex art. 70 Vw. 2000 wordt hierbij overgelegd (prod. 1) alsmede genoemde uitspraak van de Rechtbank Den Haag nevenzittingsplaats Den Bosch (prod.2).

Tegen deze beslissing worden de volgende grieven aangevoerd.

Grief 1. Van belang bij de toepassing van art. 4:6 Awb. is, TBV 2003/24 (prod.3) waarin het volgende wordt gesteld: *"Op grond van art. 4:6 Awb. is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Er is enkel sprake van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden indien die: A. op het moment waarop de eerdere aanvraag werd afgewezen niet bekend waren of redelijkerwijs niet bekend konden zijn; en B. aanleiding geven tot heroverweging van de afwijzing van de eerdere aanvraag. Ad A. onder feiten of omstandigheden worden tevens bewijsstukken gerekend die eerder aangevoerde feiten of omstandigheden ondersteunen. Wanneer de ingebrachte feiten of omstandigheden*

dateren van na de eerdere afwijzende beschikking kan in elk geval worden geconcludeerd dat deze niet eerder bekend waren of konden zijn. Indien de ingebrachte feiten of omstandigheden dateren van vóór de eerdere afwijzende beschikking dient te worden gezien of deze eerder konden worden ingebracht. Zo is het voorstelbaar dat een vreemdeling eerst na de eerdere beschikking in het bezit is kunnen komen van documenten die het asielrelaas onderhouden. Uitgangspunt is dat de vreemdeling bij de eerste aanvraag alle hem bekende informatie en documenten overlegt. Ook inzake mogelijke traumatiserende gebeurtenissen wordt in beginsel van de vreemdeling verwacht dat daarvan in de eerste procedure op enigerlei wijze – hoe summier ook – gewag wordt gemaakt. Bijzondere, door de vreemdeling zelf ingebrachte en aannemelijk gemaakte omstandigheden kunnen echter aanleiding zijn om aan te nemen dat deze feiten redelijkerwijs niet eerder konden worden ingebracht. Met name inzake bij de tweede opvolgende asielaanvraag aannemelijk gemaakt traumatiserende gebeurtenissen, zoals opgesomd in C1/4.4.2.3, is het onder omstandigheden voorstelbaar dat de vreemdeling ten tijde van de eerdere aanvraag terughoudend is geweest met het naar voren brengen van deze gebeurtenissen". Dit is van belang temeer, nu de Minister deze passage als een verruiming van het beleid aanmerkt en het beleid in kamerstukken kenmerkt als "ruimhartig". Appellant heeft bij zijn eerste asielaanvraag aangegeven dat er sprake is van traumata. Dit blijkt wel uit de correcties en aanvullingen van de toenmalige gemachtigde d.d. 12 maart 2003 op het nader gchoor van 14 januari 2003. Ook later in de eerste asielprocedure wordt een beroep gedaan op het traumatabeleid. In de uitspraak van de Rechtbank Den Bosch van 17 januari 2006, Awb. 04/56576 (prod. 4) wordt echter geen enkele overweging gewijd aan de door eiser gestelde traumata. Die beroepsgrond heeft de Rechtbank Den Bosch in laatstgenoemde uitspraak derhalve onbesproken gelaten. Om die redenen heeft appellant de herhaalde aanvraag gedaan bij brief van zijn toenmalige gemachtigde d.d. 17 juli 2006.

De Rechtbank Den Bosch overweegt in de uitspraak van 29 augustus 2007 Awb. 07/7587 onder punt 9 als volgt: "Nu reeds in rechte is vastgesteld dat het relaas van eiser niet geloofwaardig kan worden geacht, kan ook geen waarde worden gehecht aan de gestelde traumatische ervaringen waarover eiser bij onderhavige aanvraag heeft verklaard. Hiertoe wordt verwezen naar de uitspraak van deze Rechtbank van 17 januari 2006 (Awb. 04/56576) waarin is overwogen dat verweerder het relaas van eiser op goede gronden ongeloofwaardig heeft geacht, nu eiser omtrent zijn verblijf bij de rebellen van de RUF onvoldoende informatie heeft kunnen verschaffen. Hierbij wordt overwogen dat eiser ook in de vorige asielprocedure heeft aangevoerd dat hij door de gestelde gebeurtenissen was getraumatiseerd, ter onderbouwing waarvan destijds eveneens medische rapporten zijn ingebracht. Tevens is in de voorgaande procedure de stelling ingenomen dat de traumatisering van eiser zijn relaas zou bevestigen. De stelling van eiser dat hij getraumatiseerd is, gaat echter voorbij aan het gegeven dat inmiddels in rechte is vastgesteld dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is geacht wegens onvoldoende kennis omtrent de rebellen bij wie eiser zou hebben verbleven. De Rechtbank stelt vast dat eiser bij zijn herhaalde aanvraag evenmin, door middel van objectieve bewijzen dan wel anderszins, zijn verblijf bij de rebellen heeft kunnen onderbouwen, althans heeft kunnen aantonen. De medische rapporten welke zijn overgelegd kunnen naar het oordeel van de Rechtbank niet gelden als objectieve bewijzen dan wel onderbouwing van eisers relaas, nu een arts/psychiater het principe van de anamnese hanteert en niet de geloofwaardigheid beoordeelt van hetgeen zijn patiënt hem vertelt. Overigens is niet gebleken

dat eiser vanwege zijn psychische klachten niet eerder zou hebben kunnen verklaren omtrent de gestelde gebeurtenissen. In de voorgaande procedure heeft eiser immers eveneens verklaringen afgelegd omtrent weerszinwekkende gebeurtenissen die tijdens zijn verblijf bij de rebellen zouden zijn voorgevallen en waarvan eiser getuige zou zijn geweest. De rechter ziet geen wezenlijk verschil tussen gebeurtenissen waarover eiser tijdens zijn voorgaande asielaanvraag heeft verklaard en die waarover hij bij de onderhavige aanvraag heeft verklaard. Nu in de voorgaande procedure het relaas van eiser op wezenlijke elementen echter reeds ongeloofwaardig is bevonden, kan overigens geen waarde worden gehecht aan de thans afgelegde verklaring van eiser omtrent de traumatiserende gebeurtenissen".

Naar de mening van appellant miskent de Rechtbank hier hetgeen uit de medische rapportages kan worden afgeleid. Immers zijn het nu juist de traumatiserende gebeurtenissen waarvan appellant in de eerste procedure wel melding heeft gemaakt, maar die ten grondslag liggen aan de gebrekkige verklaringen met betrekking tot het RUF. Tevens miskent de Rechtbank door aldus te overwegen dat in de eerste procedure traumatische ervaringen zouden zijn meegewogen. In de eerste procedure heeft de Rechtbank slechts marginaal toetsend overwogen dat verweerder het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig mocht achten op basis van het deelambtsbericht inzake het RUF in Sierra Leone van 16 maart 2004. In hoeverre het gebrek in de verklaringen van eiser is terug te voeren op zijn traumatische ervaringen en derhalve de onvolledigheid van de verklaringen is niet door de Rechtbank beoordeeld, ook niet marginaal toetsend en derhalve niet gemotiveerd. Nu de Rechtbank in de bestreden beslissing waartegen dit hoger beroep zich richt daarvan wel blijkt uit te gaan en stelt dat in de eerste procedure die traumatiserende gebeurtenissen wel zouden zijn meegewogen trekt de Rechtbank hiermee een onjuiste conclusie ten aanzien van de uitspraak van die Rechtbank van 17 januari 2006.

Grief 2. In het tweede beroep heeft appellant een uittreksel uit het geboorteregister overgelegd. Ten onrechte overweegt de Rechtbank in haar uitspraak van 29 augustus 2007 onder punt 10 als volgt: *" Met betrekking tot het in het beroep door eiser overgelegde uittreksel uit het geboorteregister overweegt de Rechtbank dat reeds in de voorgaande procedure in rechte is vastgesteld dat eiser verwijtbaar geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit en nationaliteit te kunnen vaststellen. Hierbij werd betrokken dat de verklaring van eiser dat hij zijn geboorteakte in Makeni had achtergelaten, als volstrekt ontoereikend van de hand dient te worden gewezen. Nu eiser het uittreksel uit het geboorteregister reeds bij zijn eerste asielaanvraag had dienen te overleggen en hij dit verwijtbaar heeft nagelaten, kan het – eerst in de beroepsfase – overleggen van het uittreksel reeds hierom niet als rechtens relevant novum mogen worden aangemerkt".* Ook bij de beoordeling hiervan dient aansluiting worden gezocht bij TBV 2003/24, zoals hierboven weergegeven dat het voorstelbaar is dat een vreemdeling eerst na de eerdere beschikking in het bezit is kunnen komen van de documenten die het asielrelaas onderbouwen. Appellant is het eerst gelukt om via een kennis van zijn te Nederland verblijvende partner de geboorteakte uit Sierra Leone te laten overkomen. Appellant is afkomstig uit een klein dorpje in Sierra Leone. De contactpersoon is dit in het land van herkomst nagegaan en hij heeft een nieuw uittreksel aangevraagd en dit opgestuurd. Appellant meent derhalve dat het voor hem onmogelijk was eerder in deze procedure uittreksel met betrekking tot zijn identiteit over te leggen. Gelet op de omstandigheden dient dit

document derhalve als een novum te worden aangemerkt en heeft de Rechtbank dit in haar uitspraak van 29 augustus 2007 miskend.

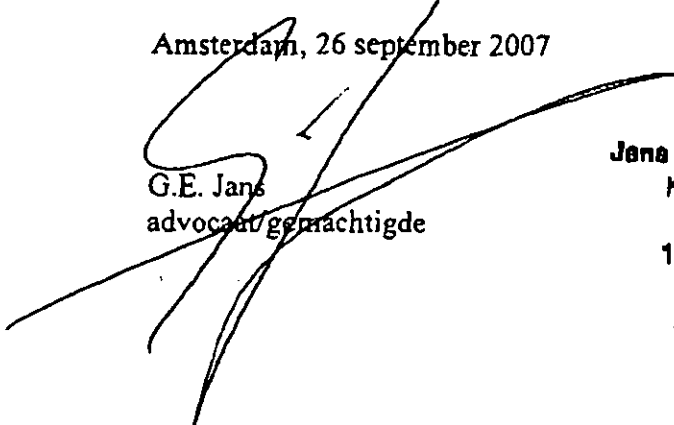
Grief 3. Ten onrechte overweegt de Rechtbank in de bestreden beslissing sub 11 als volgt: *"Overigens kan eiser in beroep met het uittreksel uit het geboorteregister evenmin zijn relaas onderbouwen. Volgens vaste Afdelingsjurisprudentie kan dit stuk, nu dit niet is voorzien van een pasfoto, namelijk niet worden aangemerkt als een document dat de identiteit onderbouwt. Een nader onderzoek naar de authenticiteit van dit document was gezien het vorenstaande ook niet vereist"*. Naar de mening van appellant is dit een conclusie die niet valt te begrijpen. Immers worden op uittreksels met betrekking tot het geboorteregister geen pasfoto's gesteld. Appellant heeft verklaard tijdens het eerste gehoor van 3 augustus 2001 dat hij in Sierra Leone alleen nog over een geboorteakte beschikte aangezien zijn studentenidentiteitskaart verloren is gegaan in 1992. Appellant heeft de geboorteakte niet kunnen meenemen omdat hij moest vluchten voor de rebellen die het huis plunderden in december 1998 waar de geboorteakte door zijn broer werd bewaard. Voor appellant is het dus derhalve altijd onmogelijk geweest de geboorteakte naar Nederland te laten overkomen en heeft hij alles in het werk gesteld om een nieuw uittreksel uit het geboorteregister over te leggen hetgeen uiteindelijk is gelukt in juli 2007. In zoverre appellant zijn afkomst uit Sierra Leone en identiteit aannemelijk dient te maken en hij dit niet eerder kon, meent appellant dat hij daaraan nu heeft voldaan. In die zin is de overweging van de Rechtbank dat nader onderzoek naar de authenticiteit van het document niet vereist was, onbegrijpelijk en onjuist.

Grief 4. Ten onrechte heeft de Rechtbank onder punt 12 en 13 overwogen dat er geen sprake is van dusdanige uitzonderlijke omstandigheden zoals bedoelt in jurisprudentie van het EHRM dat terugkeer naar Sierra Leone in strijd zou komen met art. 2 en art. 3 EVRM. Appellant meent dat hij zijn ziektebeeld meer dan afdoende heeft onderbouwd en dat de Rechtbank daar onvoldoende rekening mee heeft gehouden alsmede onvoldoende rekening heeft gehouden met de situatie in het land van herkomst. Hierbij wordt de medische rapportage van 4 mei 2007 overgelegd (prod.5), nota Bureau Medische Advisering IND d.d. 16 november 2006 (prod.6) inzake een asielzoeker uit Sierra Leone die lijdt aan PTSS en waarbij de conclusie luidt dat onvoldoende adequate behandelmogelijkheden in Sierra Leone aanwezig zijn en het uitblijven van genoemde behandeling kan leiden tot de medische noodsituatie op korte termijn. Uit de rapportage van GGZ blijkt dat acute suïcidaliteit bij terugkeer kan ontstaan. Tevens wordt hierbij nog overgelegd rapportage UK Home Office d.d. 1 maart 2006 (prod.7) waarbij het gebrek aan medische zorg en voorzieningen wordt onderschreven. Op grond van het voorgaande heeft de Rechtbank in de bestreden uitspraak derhalve ten onrechte geen rekening gehouden met de door appellant overgelegde informatie en de uitzonderlijke omstandigheden van appellant ontkent die kunnen leiden tot schending van art. 3 EVRM.

REDENEN WAAROM:

Appellant Uw Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren en de beslissing van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Den Bosch van 29 augustus 2007, verzonden 30 augustus 2007 te vernietigen onder gegrondverklaring van het door eiser ingestelde beroep d.d. 19 februari 2007 tegen de beschikking van verweerder van 25 januari 2007, kosten rechtens.

Amsterdam, 26 september 2007

G.E. Jans
advocaat/gemachtigde

Jans & Hagenaars Advocaten
Kloveniersburgwal 95
Postbus 15101
1001 MC Amsterdam
Tel.: 020 - 4207788
Fax: 020 - 4213065